055| Οὐδεὶς ποτὲ ἐπεκαλέσθη Με καὶ οὐκ ἦλθον αὐτῶ Ἀρωγὸς καὶ οὐδεὶς ἔκρουσε τοὺς Πνευματικοὺς πυλώνας καὶ δὲν ἠνοίχθησαν αὐτῶ Καινοὶ Κόσμοι, Καινῶν ἐμπνεύσεων.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/55-οὐδεὶς-ποτὲ-ἐπεκαλέσθη-με-καὶ-οὐκ/

Ἐγὼ ἐμπνέω πάντας καὶ τοῖς πᾶσι χορηγῶ τὴν Ζωὴν τῶν Κόσμων, ὧν ἐπίσταμαι.

Μὴν ἀποκαρδιοῦσθε παρὰ πᾶν ἐμπόδιον καὶ παρὰ πᾶσαν προσφερομένην ὑμῖν δοκιμασίαν, ὡς πολλάκις εἶπον ὑμῖν, ὅτι διὰ τούτων θὰ προκόψητε καὶ ἀναχθῆτε. Ἀνέμενον παρ' ὑμῶν μείζονα θέλησιν καὶ θάρρος, ἐγκαρτέρησιν καὶ πίστιν καὶ ὑμεῖς θὰ ἀναγνωρίζητε τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη παρ' ὑμῶν προσφερθέντων καὶ τοῦτο ἀρκετόν, **ἐὰν σὺν τούτοις καταβάλητε μείζονα προσπάθειαν καὶ ἐπιμέλειαν, μείζονα προσοχήν, διὰ νὰ συμπληρώσητε τὰς ἐλλείψεις,** αἵτινες παρουσιάζονται ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ Ἔργου, ἀλλά καὶ διὰ νὰ προσπαθήσητε ν' ἀποφύγητε ἐν μέλλοντι ἐνδεχομένας δυσμενεῖς συνθήκας, νικηφόρως κατισχύοντες ἐπὶ πάντων, πρὸς εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ, ὃν ἠρχίσατε καὶ τὸν ὁποῖον ὀφείλετε νὰ μὴν ἐγκαταλείψητε, ἀλλὰ νὰ φέρητε τοῦτον εἰς πέρας.

Προπαρασκευάζοντες ἑαυτοὺς τὸ ἔργον ἐποικοδομεῖτε, διότι ἕκαστος ὑμῶν ἐστί καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἔργου Μου, μία βάσις ἐφ' ἧς τοῦτο στηρίζεται καὶ ἥτις βάσις ὀφείλει νὰ εἶναι πολὺ στερεά, διὰ νὰ βαστάσῃ τὸ ἐπ' αὐτῶν ἀνεγερθησόμενον Οἰκοδόμημά Μου, ὅπερ θέλει εἶναι **ἡ Φωταύγεια τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἐξ ἀντικατοπτρισμοῦ αὐτοῦ.**

Ἐγὼ διαβλέπω τὸ συντελεσθὲν ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν ἔργον, διαπλασθέντες ὑμεῖς αὐτοὶ ὡς διεπλάσθητε, ἵνα καταστῆτε ἄξιοι διὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν κατάστασιν, ἣν θὰ ἀπαιτήσῃ τοῦ ἔργου ἡ ἐξέλιξις. Ἔχοντες πρὸς τοῦτο τὴν προσοχὴν ὑμῶν πᾶσαν τεταμένην καὶ καταβλέποντες πάσας τάς ὑλικάς ὑμῶν καὶ πνευματικὰς δυνάμεις, ἀποβλέποντες δὲ εἰς τὸν τελικὸν τῆς ἐπιτυχίας σκοπόν, οὐδέν τι ἄλλον συντελεῖτε ἢ **καθίστασθε δημιουργοὶ ὑμεῖς αὐτοὶ τῶν ἀπαραιτήτων μεταβατικῶν ὡς πρὸς τὸ τέρμα του σκοποῦ καταστάσεων.**

Ὁ δημιουργὸς ἔργου τινός, ἂν μὴ ζυμώσῃ τοῦτο ἐντεταμένως ἐν τῇ σκέψει αὐτοῦ, τ**ὴν σχέσιν ἔχουσαν μὲ τὴν Ἄπειρον τοῦ Ἀπείρου Θεοῦ Σκέψιν,** οὐδὲν νὰ συντελέσῃ δύναται, καὶ δι' αὐτῆς θὰ ἐξωθηθῇ εἰς τὰ τολμηρώτερα διαβήματα, ἅτινα θὰ προάγουσιν τὰς γραμμάς τοῦ ἔργου αὐτοῦ καὶ ἐν αὐταῖς αὐτὸν τὸν ἴδιον.

Ἐπεθύμησα ὑμᾶς, ἵνα ἀναχθῆτε καὶ ὑπεραρθῆτε τοῦ κόσμου σας καὶ γνωρίσητε τὴν Δόξαν τῶν Κόσμων, πρὸς οὓς ἡ Ἐπιθυμία Μου ζητεῖ νὰ σᾶς φέρῃ καὶ πρὸς τοῦτο ἐξέλεξα ὑμᾶς, ἵνα συνθλίψω ἐν ταῖς πικρίαις καὶ δοκιμασίαις, ἃς ἐκ τοῦ κόσμου σας θὰ προσκομίσητε, ἵνα διὰ τούτων ἔλθητε πρὸς Ἐμέ, πρὸς τὴν γεννηθεῖσαν Ἐπιθυμίαν Μου, ἥτις εἶναι ὁ Αἰώνιος Ρυθμιστὴς πάντων τῶν ὄντων.

Δὲν ἔχω νὰ προσθέσω πλείονα, εἰμὴ μόνον νὰ τονίσω ὅπως ἐντείνητε ἐναργέστερον τὴν ἀτομικότητα ὑμῶν, **συνθλίβοντες ταύτην καὶ ἐξαντλοῦντες αὐτήν, θυσιάζοντες αὐτήν,** διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ ἔργου, ὅπερ ἠρχίσατε καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλετε νὰ ἐργασθῆτε μέχρι τέλους. **Ἐν ταῖς Εὐλογίαις καὶ τῇ Ἀγάπῃ Μου ζῆτε.**

3/2/1927